

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.361/2011/3.

A Győri Ítéltábla a dr. Ruttner György ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Freidler Gábor ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Veszprém Megyei Bíróság 2011. június 27. napján kelt 1.G.40.123/2010/17. számú közbenső ítélete ellen az alperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú közbenső ítéletet helybenhagyja.

Ez ellen a közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1998. óta rendezte meg minden év májusában az alperes által biztosított helyszínen ("**A**"**Üdülőközpont**) a kétnapos Média Hungary nevű, 2000-től minden év októberében az Internet Hungary nevű rendezvényét, 2006-2007-től a résztvevők nagy száma miatt már az alperes teljes kapacitását igénybe vette a Média Hungary rendezvényére. A felek a 2010-ben rendezendő Média Hungary konferencia időpontjáról már a 2009. év őszén tartott Internet Hungary rendezvény lebonyolítása után egyeztettek, majd 2010. februártól folyamatos e-mail kapcsolatban voltak. 2010. márciusban a felperes üzletvezetője és "**B**", továbbá az alperes vezérigazgatója, értékesítési és marketingvezetője, továbbá értékesítési menedzsere személyes egyeztetést tartottak, és megállapodtak abban, hogy a kétnapos rendezvényt egy „nulladik nappal” bővítik. Az alperes 2010. április 22-én e-mailben részletesen tájékoztatta a felperest a májusi Média Hungary rendezvényre rendelkezésére álló teljes szabad szálláskapacitásról, kérve, hogy a felperes jelezze várhatóan mennyi a fix megrendelése, a többit pedig opcióban tartja. A felperes 2010. április 27-én e-mailben jelezte, hogy a „kalmárok” esetében 30-t kér fixálni, a többi 15-re opcionálisan tart igényt, s minden más szállásegység teljes kontingensére szüksége lenne. Az alperes még aznap e-mailben tájékoztatta a felperest, hogy „kérésének megfelelően foglalta be a szállásegységeket”, részletesen rögzítette azokat. Ezt követően az alperes értékesítési menedzsere 2010. május 8-án - 2010. április 27-i dátummal - e-mailben visszaigazolta a felperes megrendelését. Ez tartalmazta a Média Hungary 2010 rendezvény időpontját, a várható létszámot, a résztvevők elhelyezését, a szállás és a különböző étkezések árait, a teremért, a klímahasználat díját, az emelőgép díját, idegenforgalmi adót, fizetési és lemondási feltételeket. Az alperes vezérigazgatója 2010. május 7-én szerződést kötött a perben nem szereplő "**C**" Kft-vel valamennyi egysége szolgáltatására, résztvevők elszállásolására és ellátására, a megrendelő 2010. május 18-19-én, majd október 12-13-án

minimum 500-500 fővel tartandó rendezvényeire azzal, hogy az igényelt kapacitás a rendezvényhelyszín 100%-a. Az alperes vezérigazgatója 2010. május 10-én értesítette a felperest arról, hogy a korábbi megrendelője alapján a szállodát nem tudja biztosítani, mert a kérdéses időpontra korábban szerződést kötött. Arra hivatkozott, hogy a felperes a megrendelőjét az alperes képviselőjére és cégjegyzésére nem jogosult személyeknek küldte, így a megrendelés és annak visszaigazolása nem tekinthető érvényes szerződésnek. A felperes ugyanaznap felszólította az alperest, hogy a közöttük létrejött megállapodás szerint biztosítsa a Média Hungary 2010 konferenciarendezvény elhelyezését, ennek elmaradása esetén kártérítési igényét érvényesíteni fogja. Az alperes 2010. május 11-i válaszlevelében fenntartotta, hogy a peres felek között a perbeli rendezvényre nem jött létre érvényes szerződés. Ezzel szemben az alperest érvényes, cégszerűen aláírt szerződés kötelezi a kérdéses időpontra egy másik féllel szemben, aki azonban szándékát fejezte ki egy esetleges megállapodásra, ezért a kárenyhítés érdekében személyes egyeztetést javasolt.

A felperes ezt nem vette igénybe, és a Média Hungary 2010 nevű rendezvényét az eredetileg tervezett időpontban "**Helység 1**"-en rendezte meg.

A felperes módosított keresetében 25.533.750.Ft (10.000.000.Ft nem vagyoni, és 15.533.750.Ft vagyoni) kártérítés, és ennek késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a felek között létrejött érvényes szerződést az alperes megszegte, amikor 2010. május 10-én azt közölte, hogy a korábban lefoglalt helyszínt a felperesnek nem tudja biztosítani. A helyszín áthelyezése számára többletköltségekkel járt, nem vagyoni kára körében pedig arra hivatkozott, hogy a rendezvényen résztvevő társaságok képviselőinek kellemetlenségeket okozott a kialakult helyzet, ami hátrányosan hatott a felperes piaci szereplőként való megítélésére.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a felperes vele, mint a "**A**" létesítményeinek üzemeltetőjével többször felvette a kapcsolatot, de - álláspontja szerint - érvényes szerződés nem jött létre a felek között, mert a felperes ajánlatát az alperes önálló cégjegyzési joggal nem rendelkező alkalmazottaival egyeztetette, és írásbeli megrendelőjét is csak ők igazolták vissza. A megrendelés „volumene” miatt a szerződés csak olyan képviselőjének a nyilatkozatával jöhetett volna létre, aki az alperes képviselőjére a Gt. szerint jogosult. A felperes írásbeli megrendelésével és annak az alperes munkavállalója által történő visszaigazolásával nem jött létre a szerződés. Hivatkozott arra is, hogy a felperes elmulasztotta a kárenyhítési kötelezettségét, mert a felajánlott egyeztetést nem folytatta le annak ellenére, hogy a szállást lefoglaló harmadik fél hajlandó lett volna tárgyalni a helyszín esetleges átengedéséről. (Ptk.340.§. (1) bekezdés) A kárösszecsapódását is vitatta.

Az elsőfokú bíróság a keresettel érvényesített jog fennállása körében hozott fellebbezéssel támadott közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes kártérítési felelősséggel tartozik a felperesnek a 2010. május 17-18-19-én tartandó Média Hungary 2010 Konferencia fogadására és lebonyolítására irányuló szolgáltatási szerződés megszegéséért. **Határozatának indokolása szerint** a felperes által a konferencia megrendezéséhez megrendelt szolgáltatások túlnyomórészt szálláshely-szolgáltatásra irányultak, a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 2.§. 23. pontja szerint,

részben pedig éttermi, illetve bérleti-, haszonbérleti jellegű szolgáltatások voltak. A peres felek (mint jogi személyek) képviselőjük útján tudnak szerződést kötni. Az alperes törvényes képviselőt a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 21.§. (1) és (4) bekezdései értelmében az igazgatóság mint testület, vagy a vezérigazgató látja el, ugyanakkor a Ptk.220.§. (1) bekezdése elismeri az ún. vélelmezett képviselőt is. A szálláshely-szolgáltatás nyújtására irányuló szerződéseknel a szállodába betérő vendég megrendelőként tipikusan a recepción dolgozó alkalmazottal köti meg a szerződést a szálláshely igénybevételére. Ehhez nincs szükség a szálláshelyet üzemeltető társaság törvényes képviselőjének a nyilatkozatára. A konkrét esetben - az alperes által sem vitatottan - az alperes értékesítéssel foglalkozó munkavállalói igazolták vissza a felperes megrendelését. Az alperes ezen alkalmazottainak a jognyilatkozata megfelelt a Ptk.220.§-ában írott törvényi feltételeknek, vagy legalább a bírói gyakorlat által elismert ún. látszaton alapuló képviselő kritériumainak. (BH 1994. 96. számú eseti döntés) Korábban a felperes ugyanezen alperesi alkalmazottakkal állapodott meg a Média Hungary rendezvények lebonyolításáról is. A Ptk.205.§. (1) bekezdése alapján a szerződés létrejöttéhez nem volt szükség további aktusra, így ahhoz az alperes vezérigazgatója által aláírt írásbeli szerződés sem kellett. Nem fogadta el az alperes azon érvelését, hogy a szerződés „volumene” miatt lett volna szükséges az alperes vezérigazgatója által aláírt szerződésre. Az alperes (volt) törvényes képviselőjétől elvárható lett volna, hogy akkor, amikor harmadik féllel ugyancsak a teljes komplexum igénybevételére vonatkozó szolgáltatási szerződést készül aláírni, utánajár, egyeztet és felvilágosítást kér a felperessel általa is tudottan folyamatos tárgyalásban lévő saját alkalmazottjaitól. Az alperes törvényes képviselőjének e mulasztása miatt állt elő az a helyzet, hogy azonos időpontra a "A" teljes kapacitását két különböző szerződő félnek vállalta biztosítani. Emiatt bekövetkezett a perbeli szerződés teljesítésének a Ptk.312.§-a szerinti lehetetlenné válása, olyan okból, amelyért az alperest terheli a felelősség. Ezért a felperes a Ptk.312.§. (2) bekezdése alapján kártérítést követelhet. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint alaptalanul hivatkozott az alperes arra, hogy a felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. Nem volt elvárható ugyanis a felperestől, hogy a konferencia tervezett időpontját megelőzően egy héttel kapott értesítés után további napokat szánjon arra, hogy - a kezdetben még nem is ismert - harmadik féllel bizonytalan kimenetelű egyeztetésekbe bonyolódjon. A felperes éppen azzal teljesítette a kárenyhítési kötelezettségét, hogy megpróbált más olyan helyszínt felkutatni, ahol a rendezvény lebonyolításához a feltételek rendelkezésre állnak, a nagyszámú előadót és résztvevőt megfelelő körülmények között tudja elszállásolni és ellátni.

Az elsőfokú közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Fenntartotta, hogy a felek között nem jött létre szerződés, ezért nem tartozik kártérítési felelősséggel. **Változtatlanul hivatkozott arra is**, hogy a szerződés létrejötté esetén pedig azért nem tartozik kártérítési felelősséggel, mert úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, ezzel szemben a felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. Álláspontja szerint a Ptk.220.§. (1) bekezdése a konkrét esetre nem alkalmazható, hiszen a felperes az alperes teljes kapacitását és valamennyi szolgáltatását kívánta igénybe venni. A felperes által igényelt szolgáltatást nem lehet az „általános” szálláshely-szolgáltatás körébe vonni, mert olyan volumenű és jellegű szolgáltatást kívánt igénybe venni, amely a gazdasági életben megszokott módon írásbeli

szerződést igényelt volna. Hivatkozott arra is, hogy a felek között a korábbi években is volt írásbeli szerződés, amelynek egyeztetését a felek rendszeresen elvégezték és a szerződést alá is írták. A rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan mind a gazdasági körülmények, mind a felek körülményei olyan mértékben megváltoztak, hogy a korábbi évek gyakorlata a megváltozott körülmények miatt már nem volt követhető. A kárenyhítési kötelezettség körében már előadottakat azzal egészítette ki, hogy - az elsőfokú ítélet indokolásával szemben - nem kellett volna napokig tartó egyeztetésbe bonyolódni a felperesnek.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - korábbi álláspontját fenntartva - a közbenső ítélet helybenhagyását kérte, annak helytálló indokai alapján.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a keresettel érintett jog fennállása körében a beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§. (1) bekezdése szerint megfelelően értékelve a releváns tényeket helyesen állapította meg, és a jogalap körében levont jogi következtetései is helytállóak. Az ítéletábra az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével és annak indokolásával is teljes egészében egyetértett, azokat részletesen megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik. (Pp.254.§. (3) bekezdése).

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az ítéletábra az alábbiak kiemelését tartja szükségesnek:

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást a peres felek közötti szerződés létrejötte kérdésében. Helyesen mutatott rá, hogy az alperesnek az ajánlat megtételénél (visszaigazolásánál) közreműködő alkalmazottját az alperes képviselőjének kell tekinteni a Ptk.220.§. (1) bekezdése alapján. Ennek körében helyesen hivatkozott a látszaton alapuló képviselet körében kialakult következetes bírói gyakorlatra is. A peradatok alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes - minden részletre kiterjedő megrendelését - írásban az alperes képviseletében az alperes értékesítési menedzsere ("D") visszaigazolta, aki a beosztásánál fogva rendszeresen folytatott tárgyalásokat a felperessel a korábbi években is. Ezért a felperes alapos okkal következtethetett arra, hogy a megrendelése és annak visszaigazolása körében tett levélváltások során az alperes értékesítési menedzsere az alperes képviseletében tett jognyilatkozatot. A képviseleti jog értékhathoz kötött korlátozására nem merültek fel adatok, az alperes nem igazolta, hogy olyan mértékben „változtak volna meg a körülmények”, hogy a korábbi évek gyakorlata már nem volt fenntartható.

Az alperes a Pp. 164.§ (1) bekezdése szerint azt pedig az őt terhelő bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta bizonyítani, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy a felperes a kárenyhítési kötelezettségének nem tett eleget. A felperest - az elsőfokú bíróság által szintén helyesen kifejtettek szerint - a közel fél évig szervezett rendezvény esetében nem terhelte olyan kötelezettség, hogy a

rendezvény tervezett időpontját egy héttel megelőzően bármilyen bizonytalan kimenetelű egyeztetésbe kezdjen akár az alperessel, akár annak szerződött partnerével.

Győr, 2012. évi február hó 15. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: